

ஜனநாயகம் என்பது மனிதர்கள் மனிதர்களை அடிமைப்பட்டு வாழத் தூண்டும் கிரேக்கர்களின் ஆட்சி முறையாகும் உண்மையில் இதன் தோற்றம் தெளிவான ஓர் ஏமாற்றாகும்.

ஐந்தாம் பகுதி VS ஐந்தாம் பகுதி

ஜனநாயகம் (Democracy) என்பது ஒரு கிரேக்க தத்துவமாகும்.

ஜனநாயகம் (Democracy) என்ற சொல் கிரேக்க வார்த்தைகளிலிருந்து பெறப்படுகின்றது. 'டிமோ'(DEMO) என்பது மக்கள் என்பதையும் 'கிரேசி'(CRACY) என்பது இறமையை அல்லது அதிகாரம் என்பதையும் குறிக்கின்றது.

இதன் அடிப்படையில் மனிதன் தன் மனோசிச்சயின் மூலம் தன்னையே இறமையாகவோ அல்லது இறையே அதிகாரத்தையே எடுத்துக் கொள்கிறான்.

ஜனநாயகம் என்பது மனிதர்கள் மனிதர்களை அடிமைப்பட்டு வாழத்தூண்டும் கிரேக்கர்களின் ஆட்சி முறையாகும் உண்மையில் இதன் தோற்றம் தெளிவான ஓர் ஏமாற்றாகும்.

பண்டைய கிரேக்க ஆளும் வர்க்கம் தமது குடிமக்களை திருப்திப்படுத்தவும் தமது அதிகாரத்தை தொடர்ந்து நிலைநாட்டவும் மறைக்கொண்ட ஓர் தந்திரமாகும் எனும் விடயம் ஒருபுறமிருக்க இந்த கோட்பாட்டின் பிரதான அம்சமே மனிதர்களே தமது வாழ்வின் சட்டங்களை இயற்றிக் கொள்ளலாம் என்பதோடு பெரும்பான்மையின் முடிவான இறுதித் தீர்வாகவும் அமைந்துவிடும்.

இந்த கிரேக்க சிந்தனையை அடிப்படையிலான ஆட்சிமுறை 17 ஆம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கத்தில் மட்டுமே நடமாடவில்லை இரண்டு தது.

இந்த முறை எப்போது உலகத்தில் பரவும்பாளான நாடுகளில் நடமுறையில் வந்தது என்று பார்த்தால் உலக யுத்தத்திற்கு பிறகும் காலனியாதிக் கம் மற்றும் மதத்தின் பெயரால் கிருத்துவமன்னர்கள் செய்த அடக்குமுறை ஆட்சிக்கு எதிராகவும் பூரட்சிகள் வெடித்ததன் மலமே ஜனநாயகம் பல நாடுகளில் ஆட்சியிலாக மாறியது.

இறைவனுக்குரியதை இறைவனுக்கு கொடுத்துவிடுங்கள் மனிதர்களுக்குரியதை மனிதர்களுக்கு கொடுத்துவிடுங்கள் அதாவது வணக்க வழிபாடுகள் இறைனுக்கும் உலக வாழ்வு மனிதனுக்கும் என்ற அடிப்படையில் மதசார்பின்மை (Secularism) என்ற கருத்தும் பரப்பபட்டு நடமுறை படுத்தப்பட்டது.

இதுவரை ஜனநாயகம் யாருடைய சிந்தனை, அதன் அடிப்படை என்ன, அது எப்போது நடமுறை படுத்தப்பட்டது என்பதை சூருக்கமாக பார்த்தோம்

இப்போது ஜனநாயகம் எப்படி இஸ்லாத்திற்கு முரண்படுகிறது, அது எப்படி கூஃபர் என்பதை பார்ப்போம்.

ஓர் முஸ்லீ ம் தன்னுடைய வணக்கம் வழிபாடு வாழ்வு எப்படி அமைய வேண்டும் யாருக்கு உரியது என்பதை அழகாக சொல்லித்தருகிறது பாருங்கள்.

"(அன்றி,) நீங்கள் கற்றுங்கள்: "நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும், என்னுடைய (மற்ற) வணக்கங்களும், என் வாழ்வும், என் மரணமும் உலகத்தாரை படதத்து வளர்த்து பரிபக்குவப்படுத்தும் அல்லாஹ்வைக்கே உரித்தானவை." (அல்கூர் ஆன் 6:162)

இப்படி இருக்க வேண்டிய ஓர் முஸ்லீ ம் தனது மனோ இச்சையை இலாஹ் (இறைவன்) ஆகவும், தன்னையாகக் கீ ம் ஆகவும் கருதமுடியுமா? அப்படி கருதும் ஓர் மனிதனை ஏற்று அந்த கருத்தில் நாம் பங்களியாகவும் முடியுமா? இந்த செயலை நிலை நிறுத்த நாம் பிரதிநிதி தரேந்து எடுக்க முடியுமா?

அல்லாஹ்வே இலாஹ் (இறைவன்) ஆகவும் ஹாக் கீ ம் ஆகவும் இருக்கிறான் ஆகவே இவற்றில் யாரையும் இணையாகவும் துணையாகவும் ஆக்குவது கூஃபர் ஆகும். ஓர் முஸ்லீ ம் இணையாகவும் துணையாகவும் ஆக்கவும் முடியாது, ஆக்கவும் கட்டாது.

இங்கு நாம் சூட்டி காட்டியுள்ள அல்லாஹ்வுடைய பெயர்களுக்கு அது சார்ந்த பண்புகளுக்கும் விளக்கங்களை அல்குர் ஆனில் பார்க்கலாம்.

தனது மனஇச்சையை இலாஹ் (இறைவனாக) எடுத்துக்கொண்டவனை நீர் காணவில்லையா! அவனுக்கு நீர் பாதுகாவலனாக இருப்பீரா? (அல்குர் ஆன் 25:43)

(நபியே!) நீர் இவர்களையப் பார்க்கவில்லையா? “உமக்கு இறக்கியருளப்பட்ட வதேத்தையும் உமக்கு முன்னால் இறக்கியருளப்பட்ட வதேங்களையும் நாங்கள் நம்பினோம்” எனக் கூறுகின்றார்கள். எனினும், அவர்கள் தீர்ப்புக்காகத் தம் விவகாரங்களை தாஃகித்திடம் கொண்டு சலெல்லவே விரும்புகின்றார்கள். ஆயினும் தாஃகித்தை நிராகரிக்கும்படி தான் அவர்கள் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தார்கள். அதைத் தான் அவர்களை முற்றிலும் வழிகெடுத்து வகைபெறும் கொண்டு சலெல்ல விரும்புகின்றான். (அல்குர் ஆன் 4:60)

தீனில் (இறைநெறியை மறக்கொள்வதில்) யாதொரு கட்டாயமோ நிர்ப்பந்தமோ இல்லை. தவறான வழியிலிருந்து நிரோன வழி தள்ளிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இனி எவர் தாஃகித்தை* நிராகரித்து அல்லாஹ் வினமீது நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ அவர் திட்டமாக, மிகப் பலமான பிடிமானத்தைப் பற்றிக் கொண்டவராவார். அது என்றமே அறந்துவிடாது. (அவர் தன்னுடைய ஆதரவாளனாகத் திரேந்தெடுத்துக் கொண்ட) அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) சுவியுறுவோனும் நன்கறிவோனுமாய் இருக்கின்றான். (அல்குர் ஆன் 2:256)

தாஃகித்த் எனும் அரபுச் சொல்லுக்கு வரம்பு மீறுதல் என்று பொருள். திருக்குர் ஆனின் மொழிமரபில் இறைநெறியை விட்டு நழுவிச் சென்று தன் சட்ட திட்டங்களை மாற்றார் மீது சலெுத்தும் ஓவ்வொருவனையும் இச்சொல் குறிக்கும்.

உதாரணமாக இறைநெறிக் கு மாற்றமாக இச்சகைளின் பால் இட்டுச் சலெல்லும் மனம், பொய்மையின் பக்கம் அழைப்பு கொடுக்கும் அதைத் தான், இறைவனின் சட்டத்திற்கு எதிராகத் தன் சட்டத்தையும், தன்னாதிகத்தையும் சலெுத்தும் தனி மனிதன், கட்டிடம், சமூகம் அல்லது இயக்கம் ஆகிய அனதைத் தும்தாஃகித்த் எனும் இந்தச் சொல்லில் அடங்கி விடுகின்றன, எனவே ஜனநாயகம் அல்குர் ஆனின் அடிப்படையில் தாஃகித்த் என்ற நிலையில் வந்து விடுகிறது இப்படிப்பட்ட தாஃகித்தை நிராகரிக்க வேண்டும் என்பதே அல்குர் ஆனின் போதனையாகும்.